

ZORANIĆ

Broj 3. Veljača 2007. Godina II, cijena prava sitnica: 2500 lipa

HPGD Zoranić utemeljeno je 21. travnja 1908. godine

Poputnica

*Za našu riječ, za majčin glas
Svi naprijed jedan plamen,
U njoj nam samo roda spas
I budućnosti znamen.*

*Bez nje nam stoji rod i kraj
Ko' odsječena grana,
U njoj nam prošli cijeli sjaj
I zora boljih dana*

*I neka grmi tuđi grom
I strijela neka bije:
Il s našom riječi sazdat' dom
Il bez nje nek' nas nije!*

Teme broja:

Dirigentska palica u rukama Jurice Šoše

Prostorije koje život znače

O povijesti HPGD Zoranić:

Upoznajte naše dirigente! - piše Pave Mendeš

Povijesnica 1. dio

Sudjelovanje zbora u izvedbi "Carmina Burana" Carla Orffa na otvaranju 46. glazbenih večeri u Sv. Donatu

Prvi samostalni koncert klape "Petar Zoranić" u Sv. Donatu

U svojem kantunu sa svojom kolumnom - piše Josip Džapo!

Vojko Svorcina - novi stihovi iz zbirke pjesama "Kamena Zikva"

Uvodnik

Još nas ni' istrlo vrime...

Mihovil Vojko

Poslužio sam se dijelom Vojković stihova u najavi trećeg broja, a pri tome mislim na kontinuitet novine i na nas same s obzirom na selidbu na koju smo bili primorani, a kojoj još uvijek nije došao kraj.

No, idemo mi dalje! Nova događanja, nove kolumnе i novi ljudi uključeni u rad novine!

Posebno mi je zadovoljstvo najaviti *Josipa Džapu* koji po prvi put u svojem "Kantunu" ima i vlastiti tekst.

Kao i do sada "dobri duh Zoranića", naš *Pave* brine o tome da ne zaboravimo svoje zborske korijene. Ovaj put o našem dirigentu *Vladimiru Stahuljku* iz vremena između dva svjetska rata. No, tu sam i ja za njega pripremio svojevrsno iznenađenje - o tome čitajte u Povjesnici (str. 7) Poslužio sam se knjižicom dr. *Vjekoslava Maštrovića* tiskanom 1968.g. u povodu 60. obljetnice Društva. Ovdje ima vrlo zanimljivih povijesnih činjenica koje vrijedi pročitati.

Nadalje, *predsjednica* u svojoj kolumni i ovoga puta zbori o svemu važnome za rad i tijek stvari u Društvu.

Boris Pisanski, iako nije s nama ove godine, nije propustio prezentirati svoje enigmatske sposobnosti, a tako će i naš poeta *Vojko* ponovo podijeliti s nama ljepotu svojih stihova.

Iako je ljeto period kada zbor pauzira, to je "klapsko vrime" u kojem je naša klapa imala nekoliko nastupa i svoj prvi koncert. O tome na klapskim stranicama.

Dva su se, za život Društva, važna događaja zbila u posljedne vrijeme, a s dugoročnim posljedicama.

Osim pitanja društvenih prostorija HPGD-a Zoranić, tu je i smjena "generacija" dirigenata.

Maestro *Antun Dolički* nakon 28 godina prepustio je svoje vođenje zbora svom nasljedniku, maestru *Jurici Šoši* čija će fotografija nastaviti niz započet 1908.g. našim prvim dirigentom Franom Ledererom.

U temi broja pišem o našem, za sada, najvećem problemu - prostorijama u kojima jesmo i o nekima u koje namjeravamo useliti jednog lijepog dana. Jedan kratak osvrt ili retrospektiva i o prostorima u kojima smo nekada bili i proveli lijepe godine.

Toliko, lipi moji. Na kraju, svima Vama posebno i svima nama zajedno želim sve najbolje u Novoj 2007. godini. Ponajprije zdravlja i ljubavi, te dobrih glasova.

Stojte mi dobro, zdravo i veselo i uživajte!

Vaš, Mihovil.

Kolumna

Aja Bojko

Dragi zoranićevci,
s nestrpljenjem smo dočekali i treći broj našeg časopisa "Zoranić".

Od proljeća kad je izašao drugi broj u Društvu se dogodilo mnogo toga, i lijepoga i ružnoga. Najneugodnije iznenađenje zateklo nas je potkraj ljeta kad su zbog velike kiše poplavile naše prostorije.

Voda je bila do gležnja, curilo je sa svih strana i sve skupa odavalo je zaista tužan prizor. Nekolicina članova satima je izbacivala vodu spužvama, krpama, što god se našlo pri ruci.

Radnici tvrtke Ploter koja je izvođač radova na krovu Providurove palače, pomogli su nam prenijeti dio namještaja u prostor koji danas koristimo kao i u sklonište u bedemima koje nam je privremeno dodijelio Grad dok se ne nađe drugi odgovarajući prostor za rad Društva.

Davorka i ja bile kod gradonačelnika Živka Kolege koji je pokazao dobru volju da se ovaj problem riješi. Kao alternativni prostor spomenule smo bivše vojno učilište u kojem danas dio prostora koristi Plesna škola "Samba". Ovo nije prvi put da smo govorile o ovom problemu. Naime, još 2003. godine bile smo kod g. Kalmete (koji je tada bio gradonačelnik) i predložile da se ta zgrada renovira i da na korištenje zadarskom kulturnom amaterizmu koji vapi za jednim takvim prostorom. U to vrijeme u proračunu nisu bila predviđena sredstva za renoviranje te zgrade, ali smo doobile obećanje da će se voditi računa o tome da zgrada dobije pravu namjenu.

Dio ekipe
koja je...

... sređivala
sadašnju
prostoriju

No što je tu je, tu smo gdje jesmo i iskreno se nadam da nas Grad neće zaboraviti na pragu 100.-te obljetnice osnutka Društva i da će nam pomoći u pronalaženju novog rješenja.

Nakon svega ipak ostaje gorak okus u ustima tim više što se u novom projektu o preuređenju Kneževe i Providurove palače niti pod razno ne spominje prostor za rad Zoranića, najstariju kulturnu udrugu u Gradu i šire, što mi, moram priznati, teško pada.

Međutim (ne)uvjeti u kojima sada djelujemo nisu nas sprječili da se solidno pripremimo za natjecanja u Splitu (Cro Patria) i u Bratislavi gdje smo osvojili treće nagrade.

Nastup u
Bratisla-
vi,
09.12.
2006.

Potkraj godine imali smo dosta nastupa. Održali smo Božićni koncert s Katedralnim zborom u crkvi Sv. Stošije, kao i u prepunoj crkvi u Vrsima, gdje smo naišli na izuzetno srdačan i topao doček.

Spomenula bih koncerte u Zadru i Preku kojima smo obilježili 100.-tu obljetnicu rođenja prof. Nikole Jerolimova, a koji su ujedno bili i oproštajni koncerti našeg maestra Doličkog nakon dugih 28 godina marljivog i uspješnog vođenja zbora. Kroz to vrijeme Maestro Dolički je naučio generacije zoranićevaca što je lijepa glazba i kako je interpretirati. Svoju iznimnu muzikalnost unio je u interpretaciju svake skladbe bez obzira kojem razdoblju ili autoru pripadala.

Trenutak primopredaje dirigentske palice.
Crkva Sv.Šime, 1.prosinca 2006.

Zadnje dvije godine savjetovao je i podupirao mladog kolegu Juricu Šošu i time ga uveo u nimalo lak posao dirigenta zbara. Jurica, kao dobar učenik, upijao je svaki njegov savjet i uspješno nastavio s radom zbara. Nadamo se da ćemo pod njegovim vodstvom i dalje osvajati nagrade diljem Europe.

Uskoro će Izborna skupština na kojoj će članovi Društva izabrati novu Upravu. Od članova Društva očekujem da savjesno i odgovorno sudjeluju u radu Skupštine te da daju svoje prijedloge za novi sastav Uprave. Novoj Upravi želim puno uspjeha u radu!

Srdačno vas pozdravlja Asja.

Preko, Crkva Gospa od Ružarija, 2. prosinca.2006.

Nakon
koncerta u
crkvi Sv.
Šime, Asja
Bajlo
poklanja
Maestru
Antunu
Doličkom
fotografiju
zbara sa
potpisima
pjevača, 1.
prosinca
2006.

Tema broja: Dirigentska palica u rukama Jurice Šoše

Kako sam već pisao u uvodniku novine, dva zaista najvažnija događaja obilježila su prvu polovicu ove sezone. Prvi već opisan u prvoj temi broja, drugi - odigrao se prije nekoliko dana na Zoranićevom godišnjem koncertu u crkvi Sv.Šime. Koncert kojeg smo, valja i to spomenuti - otpjevali odlično, bio je ujedno i službena primopredaja umjetničkog vođenja zbora i prelazak "dirigentske palice" iz ruku maestra Antuna Doličkog u ruke maestra Jurice Šoše. Antun Dolički je tako, nakon 28 godina, što je najduži dirigentski staž u Društvu, doslovno predao dirigentsku palicu Jurici Šoši. Ovime je zaključeno jedno iznimno razdoblje u povijesti Društva koje se ne može opisati u kratkim crtama i sa samo par rečenica, jer se toliko toga dogodilo u tih 28 godina, da bi se o mnogim događajima moglo pisati knjige.

S Doličkim smo kao Društvo prošli svega. Voljeli se i manje voljeli, i ljutio se na nas i mi na njega, putovali smo i pjevali, strepili na kraju koncerta: hoće li nam se nasmijati i klimnuti glavom ili se samo okrenuti na naklon publici.

I u svima nama je ostavio trag lijepom glazbom koju je donio i naučio nas pjevati, slušati i voljeti je. Mnogi članovi će s ponosom reći da su bili članovi zbora kojeg je vodio Dole.

I kako je bilo za očekivati, došlo je vrijeme za smjenu generacija dirigenata. Novi vjetrovi sada pušu u jedra Zoranića i mnogo se očekuje od nas. A ovu smjenu trebala bi pratiti i ona pjevačka gdje bi stariji pjevači trebali prepustiti mjesto mlađim i boljim pjevačima, jer je to nužno potrebno. Zbor je u ovom sastavu dao svoj maksimum, a može i trebao bi bolje. Tako bi dirigentska smjena trebala biti upotpunjena, kao logičan slijed, s onom pjevačkom.

Pred Juricom su nova iskušenja, izazovi i obveza očuvanja i unapređivanja zborskog pjevanja, kako u našem gradu, tako i šire.

Energija koju već sada ulaže i koju će i dalje ulagati u nas, biti će sigurno velika i potrebna za održavanje kondicije zbora i Društva u cjelini.

Jurici treba čestitati na dobivenoj prilici da vodi ovu zadarsku, gotovo stogodišnju instituciju. M.V.

Maestro Jurica Šoša

Prije četiri - pet godina javila se potreba za korepetitorom u zboru kao pomoć u zahtjevnom dirigentskom poslu, te se tako kao prvi na tom poslu našao prof. Tomislav Pehar. Maestro Antun Dolički pripremao se za odlazak u mirovinu i trebao je uputiti budućeg dirigenta. Međutim, kako znamo, Tomislav nije dugo ostao na ovom poslu jer zbog osobnih obveza nije nalazio dovoljno vremena za zbor. Tomislavu smo se zahvalili na trudu i vremenu provedenom s nama, a on se zahvalio na pruženoj prilici.

I tako na kraju, ubrzo nakon diplomiranja na Muzičkoj akademiji, Društvu i maestru Doličkom pridružuje se prof Jurica Šoša i odmah kreće u rad sa zborom. Ako se prisjetimo, na početku su to bila samo raspjevavanja na početku probi, kasnije i prva dirigiranja na nastupima i koncertima. Nakon dvije godine Jurica i službeno preuzima umjetničko vođenje Zoranića.

Jurica Šoša, 19.02.1981. Zadar. Nakon završene srednje glazbene škole i prirodoslovno matematičke gimnazije, upisuje Muzičku akademiju u klasi prof. Đorđa Stanettia. Tijekom školovanja ostvaruje značajne rezultate. Sudjelovao je na državnim i međunarodnim natjecanjima.

Dobitnik je Posebne nagrade za najbolju izvedbu djela na međunarodnom natjecanju 1998.g. i pobjednik državnog natjecanja 2001.g. Održao je niz recitala, nastupao sa orkestrom Zagreb sinfonietta na Festivalu Sv. Marka, sa Dubrovačkim simfonijskim orkestrom u Kneževom dvoru, svirao je u ciklusu "Mladi u Lisinskom", na glazbenim večerima u Sv. Donatu. Nastupao je u Italiji, Sloveniji i Austriji. Sudjelovao je na seminarima eminentnih svjetskih glazbenih pedagoga. Dodijeljena mu je i Rektorova nagrada sveučilišta u Zagrebu za 2001.g.

Pokreće studenski ciklus koncerata u HGZ - u "Virtuoso". 2003.g. uspješno diplomiра, te se upisuje na magisterij. Jure je danas zaposlen u glazbenoj školi "Blagoje Bersa" i od 01.12.2006. dirigent je HPGD Zoranić.

Tema broja: *Opet smo se selili, a ni ovaj put nije zadnji...*

Deložirani silom prilika ili vrata velike prostorije za bolje reći - neprilika, opet se probu, ogroman blistavi luster nameće pitanje adekvatnog prostora u kojemu zbor može funkcionišati. Kao i u vrijeme rata, kad zbog oštećenja od zvoni veliki crni Petrovi Maestrov granatiranja, iz Kneževe palače glas:

"Rekao sam piano, zvučite k'o stare kante! I držite taj tempo!" (...i zamislite, nitko se nije našao uvrijeđenim, samo smo još bolje pjevali, nas sto...)

malenkost. No, ovaj put je voda zaista došla do grla i sada jednom za sva vremena moramo riješiti ovaj problem! Kako, gdje i kada, naravno, pitanja su svih pitanja u ovoj situaciji. Decidirane odgovore na njih još uvijek nemamo i neko vrijeme nećemo ih moći dobiti. Asja i Davorka su na sastanku s gradonačelnikom ukazale na potrebu hitnog rješavanja ovog problema. Tako je gosp. Kolega obećao u dogledno vrijeme riješiti problem Društva, te su neke opcije odmah došle kao moguća rješenja.

Razgovaralo se o prostorijama iza hitne pomoći u kojoj danas radi plesna škola "Samba", tj. kat iznad. Radi se o velikim prostorima, točnije dva, zajedno s velikom dvoranom s otprilike 300-400 sjedećih mjesta. Tu je nekoć bila konferencijska sala. Bilo je jednom (ne kod gradonačelnika), govora o eventualnom prostoru današnjeg Narodnog muzeja, odnosno jednoj njegovoj etaži, u budućnosti kada se isti iseli u nove prostore planiranog "Muzeja grada Zadra" ili kako se već bude zvao. Ovo rješenje bi vjerojatno bilo najpovoljnije, ali je i najmanje moguće. Ostali bi na Poluotoku, a sve bi nam bilo blizu; Donat, Sv. Krševan, Kazalište... Poanta je u tome da precizne odgovore još ne možemo znati i još će sigurno proći dogledno vremena dok ne saznamo nešto konkretno. U svakom slučaju, radi se na tome. Do tada ćemo biti primorani raditi u sadašnjem skučenom prostoru.

I tako, razmišljajući o ovom, trenutno, najvažnijem neriješenom problemu, ne mogu se ne prisjetiti onih starih, "starih prostorija Zoranića", gdje je za mene i još mnogesve započelo. Zvuči pomalo patetično i nalik na

prašnjave priče nekog noniča, ali, srce se malo stisne razmišljajući o tim vremenima.

Široko kameni stubište, muzička škola, koncertna dvorana pa onda topli sendviči tete Nedе, veliki sjajni šank, tapecirana

Bile su to prostorije koje su odisale zoranićevskim duhom, u koje se dolazilo mnogo ranije i ostajalo dugo nakon probe.

Granate su nam uništile svu tu ljepotu Kneževe palače, ali slike i uspomene su ostale.

Slijedećih petnaest godina provodimo u prostorijama Providurove palače koje su dobro poslužile svrsi, ali nisu imale sjaj prethodnih. Tih dugih petnaest godina također nose lijepo uspomene. Bilo je tu mnogo pjevanja, koncerata, domjenaka, druženja s drugim zborovima, raznih proslava, sastančenja, dočeka novih godina, maskenbala, priča i pričica kojih ćemo se rado sjećati. I ne zaboravimo naš mali bezimeni caffé.

Sadašnje prostorije zamišljam samo kao prolaznu stanicu prema novima u kojima možemo ponovo oživjeti onaj stari sjaj što ga Zoranić zaslужuje. Jer, isti nas drži na okupu sve ove godine i privlači nove pjevače, buduće članove koji bi nastavili tradiciju koja još malo, pa obilježava svoju stotu obljetnicu. Kako god se stvari odvijale, nek' nam dugo živi naš Zoranić!

M.V.

Pozivam sve članove Društva, aktivne i one malo manje aktivne, ukoliko imaju volju i potrebu nešto podijeliti sa svim pjevačicama i pjevačima, da to slobodno i učine. O bilo čemu i na bilo koju temu koja nas može zanimati i koja može i ne mora nužno biti vezana uz naše Društvo. Sa zadovoljstvom ćemo sve Vaše komentare, prijedloge i razne druge teme uvrstiti u novinu i na taj način dobiti na kvaliteti i zanimljivosti. Hvala.

M.V.

I evo ga!! Moram priznati da mi je ovo iznimno zadovoljstvo, jer je ovo prvi put da Zoranićevci imaju priliku, a posebno zbog Pave koji je toliko truda uložio u traženju fotografije ovog našeg dirigenta, da Vam po prvi put prikažem fotografiju dirigenta **Karela Moora** koji je Zoranićem dirigirao kratko vrijeme, ali je u povijesti ovog Društva ostavio svoj udio. Ovo je jedina fotografija koju sam našao i koja nije naročite kvalitete, ali na internetu većim dijelom fotografije su manje rezolucije iz tehničkih i praktičnih razloga. No, kakva je - takva je i bolja je od nikakve. I evo, na uvid Zoranićevcima, još jednog našeg dirigenta. Kako bi Pave rekao: "... ovo je moj mali obol povijesnoj arhivi našeg Zoranića..."

Karel Moor

26.12.1873. Bělohradě - 30.3.1945. Prag

Prvi dirigent Društva bio je Frano Lederer (1908-1910). Njega su naslijedili dva Čeha i to Milan Balcar (1911-1912) te gore spomenuti **Karel Moor**. K. Moor je zborom dirigirao od 1912 do 1913.g. Prije dolaska u Hrvatsku i Zadar dirigirao je i Českom Filharmonijom i to od 1902 do 1903.g. Bio je klavirski virtuoz i skladatelj koji je iza sebe ostavio 9 opera, 11 opereta, 2 kantate, 17 orkestralnih skladbi, 11 komornih skladbi te 11 melodrama, te preko 100 pjesama za zborско izvođenje. *Karel Moor* je umro u Pragu 1945.g. u 72. godini života. Informacije na:

www.kpp.iipardubice.cz

[/1109615865-karel-moor-1873-1945.html](http://1109615865-karel-moor-1873-1945.html)

[/11953101-karel-moor-a-pardubice-2-cast.html](http://11953101-karel-moor-a-pardubice-2-cast.html)

"Klub přátel Pardubicka"

Povijestnica 1.dio: Povijesna zbiranja - pripreme i osnutak HPGD Zoranić

U vremenima preporodnih previranja i zaštite narodnih interesa u prvoj polovici XIX stoljeća kada su tu austrijska, a kratko vrijeme i francuska vlast, gdje ova prva podržava i protalijansku "autonomašku" politiku, kod zadarskih Hrvata se javlja želja i potreba za osnivanjem društvenih organizacija s Hrvatskim predznakom i to biva moguće tek nakon burne 1848.g. Zadarski su Hrvati razvili snažnu društvanu djelatnost na različitim područjima. U gradu Zadru u razdoblju od 1848.g. do početka I. svjetskog rata djelovalo je preko 50 hrvatskih društava. Jedno od najznačajnijih svakako je *Hrvatska čitaonica* osnovana 1862.g. Okupljala je širok krug zadarskih građana. Potreba za osnivanjem društva za kulturni, politički i poglavito tjelesni odgoj tadašnje omladine dovelo je do osnutka *Gimnastičkog društva "Sokol"*, kasnije "*Hrvatski sokol*". To je ostvareno 12.travnja 1885.g. Unutar "Sokola" nastala su kasnije nekoliko zasebnih društava, pa tako i od pjevačke sekcijs - *Hrvatsko pjevačko glazbeno društvo "Zoranić"*. No, zbor je još kao pjevačka sekcijs unutar "Sokola" imao svoje nastupe i koncerte, a prvi nastup ovakog zbora dogodio se 28.12.1889.g. u sklopu društvene zabave u gradu. Redali su se nastupi i uspjesi na društvenim priredbama "Sokola" i Hrvatske čitaonice, te je zbor svojom zrelošću ukazivao na potrebu osnivanja samostalnog društva. Tada osnovani "Promicateljni odbor" od deset članova 12.03.1908.g. podnosi na "C.K. Namjesništvu" prijavu za osnutak Društva. Uslijedila je *prva i osnivačka skupština 21. travnja 1908.g.* Prvi predsjednik novoosnovanog Društva u gradu Zadru bio je dr. Mirko Perković. Zbor je do tada već bio dobro uvježban i pripremao se prvi kocert sada kao HPGD "Zoranić". Dakle, prvi koncert "Zoranića" zajedno sa orkestrom, održan je *21.prosinca 1908.g.* u prostoru Hrvatske čitaonice.(poziv za ovaj koncert možete vidjeti u galeriji - priče iz davnina) Koncertom je dirigirao naš prvi dirigent Frano Lederer, a orkestrom Josip Chladeka. Nastupili su mješoviti i muški zbor, orkestar, kvartet i solisti. Kako je ovo bio prvi koncert, započeo je govorom prvog predsjednika koji je istakao ciljeve Društva i njegovu ulogu u kulturnom i općem društvenom životu grada. Koncert je započeo "Lijepom našom" što je i prva kompozicija koju je novoosnovani zbor otpjevao. Na koncertu je otpjevana i *Poputnica "Zoranića"* koju je spjeval pjesnik i tadašnji predsjednik Matice dalmatinske Rikard Katalinić, a uglazbio Frano Lederer. "*Poputnica*" je prihvaćena kao Zoranićeva himna i često se izvodila na koncertima. (...tekst je na naslovnicu). Nastavak slijedi...

Potragu za više informacija, podataka i fotografija o **Milanu Balcaru** rođenog u mjestu Ostrava 13.12.1886.g., umro u mjestu Frýdek-Místek 16.04.1954.g., prethodnika Karela Moora, nastavljam dalje i nadam sam da će i po pitanju ovog našeg dirigenta nešto pronaći te i to pridodati našoj povijesnoj arhivi.

M.V.

Upoznaj naše dirigente!

Dušmanskim bombardiranjem Zadra u Domovinskom ratu, krajem 1991. i početkom 1992.g., velika su oštećenja nastala na zdravstvenim, industrijskim, komunalnim i drugim građevinama, a pored njih su ciljano oštećena kulturna i sakralna zdanja.

Tako su devastirane i tadašnje društvene prostorije HPGD-a Zoranić na prvom katu klasicističke Kneževe palače kao i Glazbene dvorane, Glazbene škole, ex. Baletnog studija i Radio Zadra. HPGD Zoranić bio je prisiljen nastaviti djelovanje u teškim uvjetima seleći se po raznim manje urušenim prostorijama i uz opasnost stradavanja od svakodnevnog granatiranja grada. Iz urušenih prostorija članovi Društva sakupljaju, spašavaju i prenose preostale neoštećene dijelove dokumentacije, namještaja, instrumenata i druge arhivske građe na manje oštećeni drugi kat susjedne Providurove palače.

Nije to, dakako, niti prvi, a ni zadnji put da se afirmirano Društvo seli iz jednih prostora u druge, pa tako ponovo i ovog ljeta s drugog na prvi kat u nekadašnju vjenčaonu, jer oštećeno i rastrošeno krovište ratnim naletom, nije odoljelo kolovoškim kišama i plavljenju prostorija. Možda ta vjenčaonica simbolično bude znak dugotrajnog zajedničkog života sa Zoranićem, potičući tako i na nove bračne parove Zoranićevaca, kao što su nam priredili ovoga ljeta gospodnjega vrijedni članovi Lana SINDIČIĆ i Martin KINDA te Vinka ŠINDIJA i Josip RAŽOV, a zatim i naš mladi dirigent Jurica ŠOŠA i Silvana MILIŠIĆ, inače profesorica glazbe,

možda buduća članica Društva, te nam uz Božju pomoć podare i Zoranićev podmladak, želeći im i ovom prigodom svima *SRETNUI I MIRNU LUKU*.

SELIDBE

Preseljavajući se iz Kneževe u Providurovu palaču, članovi Društva su se angažirali na skromno dotjerivanje oštećenih prostorija, bojenjem, popravkom prozora, montiranjem ormara-vitrina, manjeg zabavnog kutka sa bifeom, vješanjem fotografija zbara sa raznih nastupa, izlogom raznih priznanja, trofeja i sl. Svemu se je, dakako pridružio i potpisani, uokvirivši slike dvanaest dosadašnjih dirigenata Društva od *Lederera* do *Doličkog*, kao i trojice počasnih članova *Hatzea*, *Gotovca* i

Papandopula. Međutim, za dvojicu Čeha, naših dirigenata *Milana Balcaru* (1911-1912), te *Karela Moora* (1913-1914) ovješeni su okviri bez slika koje nismo imali, pa je nastala potraga za istima, ali bez uspjeha.

Sakupljanjem preostale oštećene dokumentacije u devastiranim prostorijama Kneževe palače, dospije mi u ruke i kopija kratkog pisma od 11.11.1980. g. gdje Nada Žabčić rod. *Stahuljak* obaveštava Društvo da u Zagrebu predstoji događaj u spomen njenom ocu *Vladimiru Stahuljku* (stariji), koji je bio i dirigent Zoranića od veljače 1914. g. do

sredine 1915.g. u Zadru. To se i zbilo u Glazbenom Zavodu u Zagrebu 6.12.1980.g. u okviru *Dana Hrvatske glazbe* pod naslovom *Glazbene reminiscencije obitelji Stahuljak*. Uz kopiju pisma, gdje gđa Žabčić navodi da prilaže i mali plakat o održanom koncertu Zoranića pod palicom njenog oca od 28.04.1914.g. u Zadru. Nažalost, nitko od Zoranića se nije pridružio tom događaju u Zagrebu, niti se je do danas pronašao original pisma, kao ni plakata. Tek dodatnim raščišćavanjem ex prostorija, radi sanacije Kneževe palače, pronađena je i kopija plakata o tom koncertu, što je značilo da su i pismo i plakat bili zaprimljeni, ali i kopirani.

POTRAGA

Bio je to signal potpisanoće da telefonski nazove gđu Nadu Žabčić, stariju kćerku dirigenta Stahuljka, ne bi li dobili originale, ali vremešna gđa Nada je to prepustila svojoj kćeri gđi Zdenki Žabčić koju sam i pismom od 9.3.1997.g. zamolio za pomoć, budući se u to vrijeme pripremalo tiskanje fotomonografije o 90 - toj obljetnici Društva.

Ni gđa Zdenka Žabčić nije uspjela pronaći obećane originale, već nas je uputila na njenog brata, prof. Zlatka Stahuljka, tada veleposlanika RH u Pragu. Dakako, da smo odmah pismom od 13.6.1997.g. zamolili gospodina Zlatka Stahuljka da nam u Pragu pokuša pronaći fotografije spomenutih Čeha, naših dirigenata, budući da su djelovali u Pragu kao dirigenti Češke filharmonije, zatim u Brnu, Zadru, Beogradu, i Sofiji. Uz naše pismo priložili smo i spomen knjižicu Zoranića izdanu u povodu 75. obljetnice Društva u kojoj je i slika njegova djeda g. *Vladimira Stahuljka*. No, ni ovo nije donijelo ploda, jer je g. Zlatko Stahuljak napustio poslanstvo oko dva mjeseca ranije.

Kasnije, ugledah u Vjesniku glazbenu kritiku potpisano od g. Zlatka Stahuljka, i ne libeći se, novo pismo 15.3.2003.g. naslovim na uredništvo novine, ali ni to ne dođe u njegove ruke, a druge adrese pak nismo imali. Nastane konsternacija i moje veliko razočarenje, ali je nada tinjala da se domognemo više podataka o našem dirigentu g. Vladimiru Stahuljku.

Nada se ukazala dvije godine kasnije, Zoranićevim nastupom u Zagrebu 17.12.2005.g. u Crkvi Sv. Marka gdje vježba oratorijski zbor Sv. Marka. Na zidu prostorije za vježbe izložene su fotografije bivših dirigenata Oratorijskog zbora: Pozaića, Dugana, Cecića, Repušića i Mladena Stahuljka, sina Vladimira, rođenog 15.3.1914.g. u Zadru, a umro u Hamburgu 8.3.1996.g.

Nestrpljiv, domogao sam se i prave
adrese g. Zlatka Stahuljka sina Mladena
i unuka Vladimira, te novom zamolbom
od 14.2.2006 g. od istog već 27.2.2006 g.

dobijem pismo sa podacima o njegovu njen suprug *Vladimir Stahuljak*.

djedu, našem dirigentu Vladimиру Stahuljku, ali i o čitavoj brojnoj glazbenoj obitelji Stahuljak.

Uz pismo zahvale potpisano me o brizi za djelovanje njegova djeda, gosp. Zlatko mi dostavi i knjigu prof. Andrije Tomašeka pod naslovom "Njih pažnje - pronaći je. Čudi također da u šesnaestero - obitelj Stahuljak u knjizi g. Tomašeka nema ni preciznog Hrvatskoj glazbi". Mojoj sreći nije bilo navoda o koncertu u Zadru od 28.4.1914.g., kraja, nakon višekratnih pisama, pa će potpisani obavezno obojici poslati telefonskih razgovora, ugasla se nuda pronađene kopije plakata tog koncerta. probudila i tako mi omogućila prirediti ovu kolumnu za novi Zoranićev broj. Pa evo, upoznajmo se malo detaljnije tko je bio naš dirigent Vladimir Stahuljak, ali i dio njegove glazbene obitelji.

VLADIMIR STAHULJAK

Dirigent Zoranića, od veljače 1914. do sredine 1915.g., *Vladimir Stahuljak* rođen je u Bjelovaru 22.11.1876.g., a umro je u Zagrebu 22.6.1960.g. Sa suprugom Pavicom imao je četiri sina i dvije kćerke. Vladimirov brat Milan, sinovi Juraj i Mladen, također su bili dirigenti Oratorijskoga zbora Crkve Sv. Marka u Zagrebu. Mladen je bio znameniti orguljaš i skladatelj. Bilo mu je tek godinu dana kadaje s obitelji bio prisiljen iseliti iz Zadra i izbjegći izgon i uhićenje cijele obitelji. Povod je bio brat Jurica koji je kao 13.-godišnjak nagovoren od rodoljuba da na školskoj priredbi u gimnaziji u povodu državnog praznika intonira "Lijepu našu", ranije naučenu na Sušaku, umjesto režimske "Cesarsko - Kraljevske", a koja nije bila po čudi onih koji su nastojali odvojiti Zadar od Hrvatske.

Za naglasiti je i to da je naš dirigent bio i profesor na Preparandiji - Učiteljskoj školi u Arbanasima u Zadru, te je uz Zoranića vodio i limenu glazbu Hrvatskog sokola u Zadru. Supruga V. Stahuljka, gđa Paula-Pavica Stahuljak (djevojački Huber) rođena je u Krapini 22.6.1880., a umrla je relativno mlada 12.6.1932.g. u Zagrebu. Bila je glazbeno obrazovana opera pjevačica i kao sopranistica nastupala po Hrvatskoj, u Beču, i Budimpešti gdje je i studirala na tamošnjem Konzervatoriju. Dakako, gđa Pavica je predavala i solo pjevanje na Glazbenoj školi u Zadru, ali i pjevala te sudjelovala na velikom koncertu Zoranića 28.4.1914.g. u Hrvatskoj Čitaonici u Zadru na kojem je dirigirao

Vladimir Stahuljak je dirigirao mnogim zborovima i dosta skladao, a među brojnima je i "Zoranićeva pjevanka" za muški i mješoviti zbor, koja na žalost nije dostupna ni unuku Zlatku Stahuljku, niti Tomašeku, pa bi vrijedilo

Osim spomenutih Stahuljaka, još je veliki broj članova te obitelji glazbeno obrazovanih i zaslужnih za promoviranje glazbe u Hrvata, njih šesnaestero kako je i navedeno u knjizi A. Tomašeka iz 2000-e g.

Inače, obitelj Stahuljak potječe iz Slovačke, a u Hrvatskoj obitava oko 180 godina, te Vladimir ističe da je već njegov otac Ivan "dušom i tijelom Hrvat". Eto višestruke veze obitelji Stahuljak sa Zadrom i Zoranićem. Otac Vladimir dirigent i profesor, supruga Pavica profesor predavač na Glazbenoj školi Zoranića, sin Mladen Zadranin, kasnije profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Za ove brojne podatke o našem ranjem dirigentu, zahvalnost dugujem prof. Zlatku Stahuljku i prof. g. Andriji Tomašeku, ali zajedničku zahvalnost dugujemo Vladimиру Stahuljku i njegovoj suprugi Pavici Stahuljak, koji su doprinijeli afirmaciji i našega Društva.

Ovim isječkom iz povijesti želim putem Zoranićevog lista upoznati članove zbora o djelovanju iz vremena između dva svjetska rata, a što može biti prigodno i za pripravu nove knjige Zoranića u povodu 100-te obljetnice Društva. U susret toj godišnjici neka ova kolumna bude i moj mali obol istoj, ali i zahvalnost Društvu u kojem evo teku i 54 godine mog aktivnog djelovanja.

Najmanje mladi član Zoranića,

Pavao Mendeš

Vladimir Stahuljak

Bjelovar, 22.11.1876. - Zagreb,
22.06.1960.

Paola Pavica Stahuljak

Krapina, 22.6.1880. - Zagreb,
12.6.1932.

ITALIJA, veljača 2000.g.

Asissi

Vatikanski muzeji, Vatikan

U crkvi Sv.Petra, Vatikan

Koncert u crkvi Sv.Jeronima, Rim

Cardiff, St.David's Hall, tonska proba pred koncert, lipanj 2002.g.

Rijeka 27.11.1998.g., natjecanje hrvatskih zborova

U
Sv.Donatu
07.06.2006.

na
početku
prvog
koncerta
klape

"Petar
Zoranić"

U Grazu,
09.06.2006.
u Jazz
klubu.

E, da je
ovoga...

Natjecanje zborova 1972.g. Zadar HKK, dirigira Slavko Olujić

Poziv na prvi koncert
Zoranića 21.12.1908.g.

Negdje u Poljskoj na predahu, 1976.g.

Susret zborova u Zadru (HKK), 1975.g.
Dirigira Nikolaj Žličar

Na proslavi 60-te obljetnice RKUD-a "Petar Zoranić" u društvu s Jakovom Gotovcem, u Zadru 1968.g. (HKK)

Glazbena dvorana u Kneževoj palači.
Orkestar iz Romansa (Francuska) i Zoranić 1987.g.

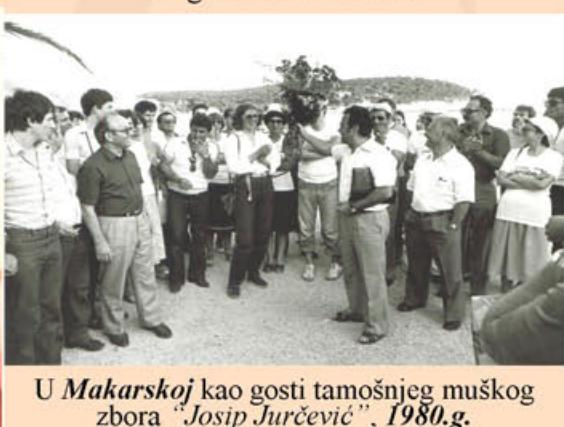
Lublin, Poljska 1976.g.

Na pozornici Niške tvrđave (Srbija) 1972.g.
Dirigent Kamenko Berić

RKUD
"Petar
Zoranić"
u
svojim
prostori
-jama u
Knževoj
palači,
1981.g.

U Makarskoj kao gosti tamošnjeg muškog
zbara "Josip Jurčević", 1980.g.

Klapa "Petar Zoranić"

Evo, lipi moji, i klapske stranice po treći put. Odradili pjevalo do kasnih večernjih smo i mi dosta toga od prethodnog broja - probi i sati. Ne smijem propustiti nastupa, a svakako nama najvažniji je naš prvi podsjetiti i naše drugo cjelovečernji samostalni koncert u Sv.Donatu od 7. lipnja 2006.g. Dakako, bilo je pjevanja i u drugim prilikama i koncertu u organizaciji zadarskog prije spomenutog koncerta u Donatu, te kroz ljeto njih *Lion's Cluba* u Arsenalu. Tu nekoliko u raznim mjestima. Kako je ljeto "klapsko smo pjevali i na "Danova vreme", klapa tada najviše radi, i za razliku od zbora - voća i povrća Zadarske nema odmora. Ako krenemo nekim redom, onda je "županje" u organizaciji posljednje o čemu sam izvijestio bio nastup u Kazalištu Hrvatskog zavoda za poljoprivredno savjetodavnu službu (HZPSS) 27. srpnja 2006. Na zamolbu Saše Bonačića, fotografa koji prvi samostalni koncert klape od osnutka. Tu smo, je organizirao izložbu svojih fotografija s još dvojicom svojih kolega na trgu Petra Zoranića, pjevali smo 23.08.2006. kao gosti i uz ostalu glazbu, doprinijeli zvučnoj kulisi za tu priliku.

Koncert u Sv. Donatu, 7.lipnja 2006.

Tu smo dali svoj maksimum i mislimo da smo to dobro obavili u granicama naših mogućnosti, a i kasnija izvješća u nekim novinama to potvrđuju. A prostor crkve Sv.Donata je apsolutno najbolje mjesto za ovakve koncerte. Da se podsjetimo, pjevali smo u dva navrata, ukupno 16 pjesama i izveli nekoliko biseva. Naše gošće bile su ženska klapa "Citadela" koje su uljepšale večer i zvukovno i vizualno što nam je bila iznimna čast. I ovim putem zahvaljujemo ženskoj klapi "Citadela"!

Nadalje, nakon tog, za nas najvažnijeg događaja, uslijedilo je ljeto i sve što ono nosi sa sobom; niz nastupa u raznim prilikama i mjestima. Pjevali smo na drugoj smotri klape u Turnju kraj Zadra, 17.8.2006.g. kao i prošle godine, uz ostale klape. U ovoj prilici izveli smo "Zvona moga grada" i "Šijavica", a u zatraženom bisu još smo otpjevali i "Kod Lepanta, sunce moje". Ova lijepa večer nastavila se kasnije zajedničkim pjevanjem i prije toga "papicom za prste polizat" kako i priliči ovakvim koncertima. Tjedan dana ranije u Sv.Filipu i Jakovu, također smo sudjelovali na smotri klape kojoj je domaćin bio klapa "Cantus". I ovdje se

Hrvatsko pjevačko glazbeno društvo
"ZORANIĆ"

Klapa "Petar Zoranić"

Gošće: ženska klapa "Citadela"

Crkva Sv. Donat, 07. lipnja 2006. Početak koncerta 20.30 sati

A unatoč lošem vremenu i kiši, uz ostale klape koje su bile razmještene po cijelom Poluotoku, i u organizaciji Grada Zadra, Turističke zajednice i Ceha ugostitelja, klapa je po prvi put sudjelovala i na tradicionalnoj *Varoškoj fešti* koju je još 1984.g. osmislio gosp. Zoran Galošić, vlasnik konobe "Stomorica".

Nešto kasnije, točnije 25.09.2006.g., nastupili smo i u Maslenici na otvorenju novo obnovljene rive, te u Jasenicama na svečanoj skupštini Poglavarstva u prostoru osnovne škole "Petar Zoranić". Svečanoj skupštini prisustvovali su ministar Božidar Kalmeta, župan Zadarske županije gosp. Ivo Grbić, čelnici nekih stranaka i ostali gosti.

Eto, ljeto je svakako "klapsko vrime", a mi i dalje nastavljamo s probama, radimo i trudimo se, gradimo novi repertoar za neke nove nastupe i koncerте. A ponajprije za naš guš. Do slijedećeg puta pozdrav od vaše i naše klape "Petar Zoranić", i stojte dobro, zdravo i veselo!!!

M.V.

Smotra klape u Turnju, 17. kolovoza 2006.

Zadar, 23.08.2006., Na trgu Petra Zoranića u arheološkim iskopinama gdje je još 1908. godine J.Bersa otkrio vrata iz rimskog razdoblja, srednjovjekovna vrata i ostatke crkvice Sv.Tome, a gdje se danas obnavljaju i proširuju arheološka iskapanja, priređena je jedodnevna izložba fotografija nazvana "Fragmenti" kao jednovečernji "performance" u kojem je sudjelovala i klapa. Na zamolbu Saše Bonačića, jednog od izlagatelja, cijelokupnom doživljaju klapa je dala svoj udio pjevajući u dva navrata.

U sklopu izložbe "Fragmenti" na trgu Petra Zoranića

I da zaključimo ovu godinu... Biograd, 21.12.2006.

U prekrasnom prostoru lokalca "Carpi More" - Dalmatian Pub na poziv domaće klape "Cantus", pjevali smo uz ostale muške i ženske klape na Božićnom koncertu. Uz ovaj nastup u Biogradu vezano je i nekoliko zanimljivosti. Naime, nekolicinu stvari "odradili" smo po prvi put.

Osim samog mjeseta nastupa, prvi smo put otpjevali i jednu našu pjesmu. Radi se o Vojkovoj pjesmi "Božić u Zadru" koju je uglazbio Jure. Naš prvijenac. A prvi put smo obukli i naše nove klapske košulje. U njima izgledamo odlično (kao prava klapa, op.a.), što možete vidjeti na fotorafiji desno. Košulje je osmisnila i sašila moja polovica, naravno, ona ljepša i bolja. Pjesme smo otpjevali vrlo dobro i uz klapu "Cantus" odradili smo najveći dio koncerta. Poslije je slijedila papica.

Dan poslije... Zadar, Gradska loža, 22.12.2006.

U organizaciji udruge za promicanje klapskog pjevanja u Zadarskoj županiji "Zadarske klape" i radia "Centar" u Gradskoj loži održan je Božićni koncert, prvi kojeg je ova udruga pokrenula s namjerom da stekne tradiciju. I ovdje je klapa "Petar Zoranić" dala svoj udjel. Pjevali smo, (dan ranije po prvi put izvedenu) "Božić u Zadru", "Jubavi, ufanje veliko" i "Zvona moga grada". Iako umorni od dva prethodna nastupa, onog u Vrsima zajedno sa zborom od 20.12.2006. zatim dan kasnije u Biogradu 21.12.2006., pjevali smo sasvim dobro i dali smo sve od sebe. I na ovom koncertu nastupile su druge muške i ženske klape. A papica je slijedila u Arsenalu.

U Novoj 2007. godini... Zadar, Crkva Kraljice Mira, 04.01.2007.

Na zamolbu Gorana Franova, klapa se rado odazvala pozivu da sudjeluje kao gost na Božićnom koncertu, koji je održan u župnoj crkvi Kraljice Mira na Stanovima. Nastupili su mješoviti i dječji zbor, te Tomislav Košta na orguljama i Ante Kristić na klarinetu kao solisti, a solirao je i naš Pato otpjevavši uz Tominu pratnju na orguljama, Bachovu "Wachet auf ruf uns die stimme". Nekoliko zoranićevaca dalo je i glasovnu pomoć mješovitom zboru. Klapa je pjevala u dva navrata. Za ovu priliku "Dubrovačko kolendavanje", "Božić u Zadru", "Oče naš" i "Zvona moga grada". A kao i kod prethodnih Božićnih koncerata, nakon svega slijedila je.... papica.

21.12.2006

nAJAvA ► 10. obujku u HRK Zadar tradicionalni koncert DIA TE MOGU PISMOM ZVATI

Zadarske klape u spomen na preminule pjevače

Vidljivo je da su učestvovale i neke zadržane pjevačice, ali je takođe moglo da je učestvovao i neki od preminulih članova. To je bio jedan od najboljih koncerata u kojem su učestvovali mnogi zadržani članovi. Članovi su bili u dobrom humoru i uživali u svom radu. Koncert je bio vrlo uspešan i dobar za sve prisutne.

ZADARSKI PREDSTAVNIK

Cijelovječernji koncert mulike klape "Petar Zoranić" u Crkvi sv. Donata

Uspješna prezentacija jednoipolgodžišnjeg rada

U slike događanja: "Učionik u Zoraniću"

Nastupile klape Vir i Petar Zoranić

U slike događanja: "Učionik u Zoraniću"

Nastupile klape Vir i Petar Zoranić

46. glazbene večeri u Sv. Donatu

Na prepunom Forumu 12.srpna 2006.g. otvorene su 46-e po redu glazbene večeri u Sv. Donatu. Ovom je prilikom za građane premijerno predstavljena "Svečana uvertira za zadarske morske orgulje", praizvedba skladatelja Anđelka Klobučara, te "Carmina Burana" Carla Orffa. Nakon nekoliko uvodnih rečenica i uz predstavnike Zadarske nadbiskupije, Grada i Županije, 46. glazbene večeri u Sv. Donatu otvorio je dr. Zvonimir Vrančić.

Nakon Svečane uvertire za zadarske morske orgulje uslijedila je Carmina Burana Carla Orffa koju su uz instrumentalni dio simfonijskog orkestra RTV Ljubljane izvodili Katedralni zbor iz Graza, Oratorijski zbor crkve Sv. Marka -"Cantores Sancti Marci" i HPGD Zoranić pod ravnanjem maestra Tomislava Fačinija, ujedno i novim ravnateljem glazbenih večeri.

A nama je ovo drugi put da smo sudjelovali u izvedbi Carmine Burane. Sjetimo se, prvi put je to bilo u Mađarskoj 2001.g., u gradu Veszprému nakon međunarodnog natjecanja zborova, a cijele manifestacije nazvane "Vivace 2001". Tada smo uz ostale zborove u natjecanju, Carminu Buranu izvodili uz simfonijski orkestar iz Budimpešte pod ravnanjem američkog dirigenta kojem, moram priznati, nisam zapamtio ime.

U svakom slučaju, bio je gušt kako onda, tako i ovaj put sudjelovati u izvođenju ove fenomenalne skladbe i biti dijelom cijele priče. A tko zna, možda se i ponovi...

A ovako je to izgledalo u Veszprému 2001.g....

Novosti, zanimljivosti, prijedlozi, anegdote...

Novi pjevači u Društvu

Ovosezonski "priliv" počeo je i više nego obećavajuće. Pogotovo za muški dio zbora, ali i za ostatak. Na kraju se svelo u okvire koji su nam poznati.

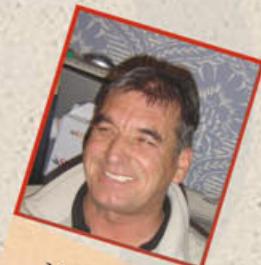
Vratili su nam se *Goran Franov - Pato* i *Neven Svorcina* kao "stari - novi" i pojačali tenore. Bili su tu još i *Ive Brkić*, *Zvonimir Dražović*, *Petar Bajlo* i *Ivana Brkić*, ali zbog svojih obaveza ni jedan od ove trojice nije ostao dugo. Nažalost, ni Ivona nije nastavila dolaziti kako je i njezin brat Ive prestao. No, što je tu je. Koga nema bez njega se može. U zboru više nisu ni *Marko Grbić*, *Filip Baraka*, te *Patricija Fatović* (svi od prošle sezone). Ali imamo i nove cure u ženskom dijelu zbora. A kada se sve zbroji i oduzme stanje stvari je slijedeće: 19 pjevača u dvije godine, otišlo njih 6. Dakle, 13 u zadnje dvije godine, 4 ovosezonski. To nikako nije loša bilanca. Doduše, da je raspodjela malo drugačija..., ali ne smijemo se previše žaliti. U međuvremenu, *Pato* je najavio kraći prekid dok se ne sredi na novom poslu (a znamo da je njegov posao zaista specifičan!), potom se vraća. Moram priznati da ne znam gdje se zagubila Ana Zubčić?!

A pred sami izlazak ovog broja novine, novo pojačanje u muškom djelu zbora! To su gospoda *Živko Vulić*, *Nikica Uglešić* i *Nedjeljko Miočević*. Tenori i basi dobili kvalitetno pojačanje.

I evo ga. Na kraju zbrojimo rezultate.

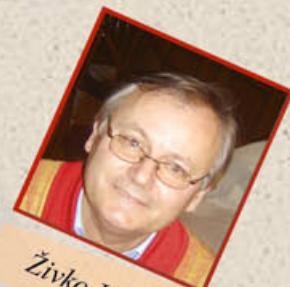
Anita
Stanjević

Nedjeljko
Miočević

Nikica Uglešić

Živko Vulić

LANA I MARTIN 17.06.2006.

VINKA I JOSIP 25.08.2006.

Kažu da slika vrijedi tisuću riječi pa nećemo puno objašnjavati nego im zaželjeti puno sreće, ljubavi i pjesme u zajedničkom životu!

SILVANA I JURICA 09.09.2006.

Ivana Dondović je 12.01.2007. promjenila prezime u Strmota.

Cecilija Milić pita:

Termini proba nekoć nisu bili kao danas. Naime, zajednička proba bila je četvrtkom, dok su odvojene muško - ženske probe bile ponedjeljkom i utorkom.

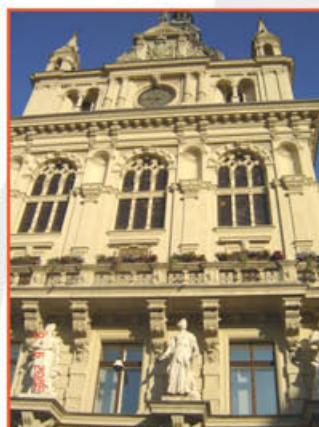
Mislim da je ovo kvalitetniji raspored proba jer je nekako logično da nakon odvojenih probi na početku tjedna to i uskladimo u istom, na zajedničkoj probi, a ne da tjeđan počinjemo zajedničkom nakon vikenda kada se zaboravljuju detalji iz kompozicija koje radimo.

Postoji li mogućnost da se dani proba vrate u prijašnje termine?

Cecilija Milić

Zoranić u Grazu i Bratislavi

Graz, 9.-11.lipnja 2006., Na poziv zbora "Mondo Musicale" iz Graza, gostovali smo u tome gradu u lipnju 2006., a 10. lipnja održali koncert u *Barmherzigenkirche* zajedno sa domaćinima. Dirigirao je Jurica Šoša. Uz nezaobilaznog Mozarta zbog godine koja je obilježavala 250 godina od njegova rođenja, pjevali smo kompozicije hrvatskih skladatelja. Ovo je drugi odlazak Društva u Graz. Tada, 1993.godine smo uz ostale zborove izvodili Mahlerovu *VIII simfoniju* (izvedbom je dirigirao Fabio Luisi kojeg smo od milja zali "Tuti"). Zbor "Mondo Musicale" k nama dolazi u mjesecu svibju u uzvratni posjet.

Na povratak kući stali smo u selu kojem ne pamtim ime. Na njihovoj lokalnoj fešti papali smo njihove klobase koje smo dugo i predugo čekali. Prije toga smo malo i pjevali.

Seoska fešta na austrijski način

...jeli smo kobase i pili pivo.

Bratislava, 07.-11.prosinca 2006. I eto, pred sam kraj Mozartove godine otišli smo i u Bratislavu na međunarodno natjecanje zborova gdje smo u svojoj skupini mješovitih zborova uzeli broncu osvojivši (ako se ne varam?) 69.8 bodova. U ovom lijepom gradu proveli smo nekoliko ugodnih predbožićnih dana. Pjevala je i klapa na Božićnom sajmu. U povratak kući stali smo u Beču na jednu šetnju gradom i kavu. (i kolače)

Vir, 06.siječnja.2006. Na samom početku 2006. godine gostovali smo u Viru i otpjevali Božićni koncert u župnoj crkvi Sv. Jurja.

Vodice, 05.svibnja 2006., Na poziv tamošnjeg zbora, *Pjevačkog društva "Lira"*, gostovali smo u Vodicama u svibnju i otpjevali koncert u župnoj crkvi Sv.Križa. Povod ovome bio je proslava dana grada Vodica. Koncert smo otpjevali odlično, a malo kasnije domaćini su nas i lijepo ugostili u svojim prostorijama. Pjevalo se, plesalo i dobro zabavljalo. Zanimljivost ovog gostovanja je i ta što ste toga dana čitali drugi broj "Zoranić"- a. (Slike možete vidjeti u uvodniku.) *Pjevačko društvo "Lira"* očekujemo u Zadru u uzvratnom posjetu.

Koncert u Vodicama, 05.05.2006.
u crkvi Sv.Križa

HKK, 23.studeni 2006., pjevali smo kao gošti na koncertu "Preko Zadru"

HKK, 24.studeni 2006., pjevali smo na svečanoj sjednici Gradskog Vijeća grada Zadra i Skupštine Zadarske Županije

HKK, 25.studeni 2006., pjevali smo na dodjeli Državne nagrade za sport "Franjo Bučar"

Split - CRO PATRIA, 26.studeni 2006. Na XI. danima duhovne glazbe - natjecanju zborova dođosmo, vidjesmo, otpjevamo i osvojimo broncu. I još nagrada za najbolji tekst kompozicije. Kako je Davorka na povratku kući tada u autobusu rekla: "Mi smo absolutni pobjednici Cro patrie..."

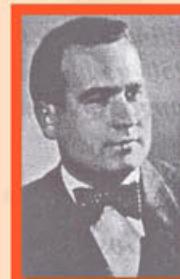
Zadar, 27.prosinca 2006., Prvi put je Božićni koncert održan u zadarskoj katedrali Sv.Stošije otkada smo ih i pokrenuli prije 12 godina. Vrijeme odžavanja ovog koncerta je bilo mnogo povoljnije nego lani, kada je bilo negodovanja oko datuma održavanja istog. Ove godine smo nastupili uz Katedralni zbor te muške klape "Galija". Bio je ovo i posljednji nastup HPGD Zoranić-a u 2006. godini.

Vrsi, 20.prosinca 2006., U punoj crkvi Sv. Mihovila, a na poziv njihovog KUD-a "Sv.Lovre", zbor je po prvi put pjevao u Vrsima. Međutim, u razgovoru sa domaćinima saznao sam da nas imaju namjeru pozvati i u vrijeme Uskrsa, te klapu "Petar Zoranić" ovo ljeto na njihovu smotru klapa, koju namjeravaju organizirati.

I Vršani su nas lijepo ugostili nakon koncerta, jelo se i pjevalo. Drago mi je spomenuti i to da je cijeli koncert voditeljski odlično odradila naša Vršanka u zboru - *Ana Milutin*.

Preko, 2.prosinca 2006., Koncertom smo obilježavali 100 godina od rođenja Nikole jerolimova, nekadašnjeg Zoranićevog dirigenta. Tom prilikom Društvo je obišlo i grob pokojnog dirigenta.

Osvrt: *Tekst ispod ove najave, reakcija je na objavljene članke u Narodnom Listu broj 8672 od 26. siječnja 2007. str.28 u potpisu Iva Zubčić i Narodnom Listu broj 8673 od 02. veljače 2007., str.14 u potpisu Duško Nonković - Bućo:*

Piše: Katerina Valčić

Papir trpi sve

Već se neko vrijeme bavim ovom mišlju i u silnoj sam dilemi da li da samo okrenem glavu i ne obazirem se na blato kojim obasipaju Zoranić ili da odgovorim istom mjerom, čak i gorče i jače nego tamo neki u tamo nekim novinama. Ovo prvo ne želim, jer nas ionako već optužuju da smo *predostojanstveni, nedodirljivi i*, zamisl oву konstrukciju: "... *zasićeni ponosom i slavom...*", a s druge strane okršaj s nekim koji se nisu potrudili čak ni ime Društva napisati pravilno, stvarno nije moj posao.

Za tako nešto postoje sigurno profesionalnija i oštira pera od mojeg.

I tako se odlučih u ovim našim novinama olakšati povrijedenu dušu dugogodišnje zoranićevke.

Najviše me боли što su se takvi članci poklopili sa skorom *100 godišnjicom* i da se iz tog stoljeća našeg postojanja nije dalo izvući ništa ljepše i vrijednije od onih 150.000 kn. Moram se osvrnuti i na susjedni članak u istom broju novina gdje ista autorica teksta "*posebno ističe Nagradu grada Zadra dodjeljenu Djevojačkom zboru 1973.godine*" (prije 34 godine), a u isto vrijeme nigdje ne spominje niti jednu od mnogih hvalevrijednih nagrada koju je osvojilo naše Društvo. Molim Vas da ne pomislite da ovim umanjujem značaj naše glazbene škole "Blagoje Bersa", naprotiv, duboko poštujem i trud i rad ove škole i svih njenih djelatnika i učenika.

Ne želim ni negirati da je 150.000 kn puno novaca, pogotovo u današnje vrijeme, i da se svaki građanin ima pravo pitati gdje se i kako troši taj novac, ali to nije nikakva tajna. Kako je i rekla naša predsjednica u tom intervjuu: "*Gradu dajemo redovno izvješće i plan rada, imaju uvid u sve naše aktivnosti*". Eto, uskoro će i godišnja skupština pa bi bilo zgodno da svi nezadovoljni građani dođu i sami čuju godišnji izvještaj. Ne treba im nikakva posebna pozivnica za ući u naše prostorije.

Možda ljudi danas ne doživljavaju HPGD Zoranić kao prije 50 ili 20 godina, ali ni ljudi nisu kao nekad, vremena se mijenjaju, okrenuti smo više sebi i svojim problemima, kultura i lijepa umjetnost je negdje na rubu svakodnevnice, nije onako važna kao nekad. Možda zato neki naši građani nisu primjetili više od dva naša plakata u kojima radosno najavljujemo nastupe. Možda ih nisu primjetili i zato što, naprimjer, na oglasnoj ploči kraj pošte na Poluotoku, nakon 24 sata što smo stavili naš veliki plakat preko njega osvanu naljepljeni kućni uradci A4 formata gdje pozivaju na tekila party u selu iza brda, oglašavaju instrukcije s telefonskim brojem uredno

posloženim na dnu stranice i tome slično... i tako dalje, a to je na kraju krajeva sam centar ovog našeg grada. Znam da svaki *Mate i Frane* nemaju fax uređaj doma, ali verujem da je naša predsjednica mislila na Matu i Franu u novinama i ostalim medijima koji prate nastupe zbora. A i krivi smo, možda, ali ne preponosni da te naše greške i ne popravimo.

Zoranić i njegovi članovi u mom srcu imaju posebno mjesto, jer upravo tu se te "*voštane figure*", kako nas posprdno nazivaju, okupljaju, druže, pjevaju, putuju i žive zajedno, slave uspjehu i preživljavaju zajedno neuspjehu, obilježavaju rođendane, vjenčanja, rođenja i smrti. I upravo u današnje vrijeme dobro je znati da postoji mjesto gdje te svi poznaju i uvažavaju. Svi oni koji sumnjaju u potrebu postojanja ovog i ovakvog Društva bi trebali doći na jednu od zajedničkih proba, sjesti između pedesetak glasova koji pjevaju Mocarta, Bacha, Jerolimova, Papandopula i da ne nabrajam dalje sve te "*revijemske*" autore i osjetiti ono što potiče te ljudi da dva ili više puta tjedno dolaze na probe. Zanima me kakav bi nam to repertoar predložio naš kolega Bućo da "*urbaniziramo naše vlaje*" (ovo u navodnicima su njegove riječi!). Možda *Ave verum corpus* u izvedbi Vuce ili Seve?

Ali dosta sad, bojam se da bih mogla postati zločesta pred kraj ove priče. Rekoh što me tišti, a papir trpi sve, što smo se puno puta uvjerili. Nadam se da mi ne zamjerate ovoliku opširnost jer sam ja ipak samo bivši član ili kako ja volim sebe nazivati "aktivni član u sjeni" (ili na ledu, ili u hibernaciji) ili štogod...

Pozdrav svim članovima i čitateljima

Vaša

Netom prije štampanja ovog broja "Zoranić"-a, u Narodnom Listu broj 8674 od 09.veljače 2006.god., str.14, objavljen je odgovor predsjednice HPGD Zoranić Asje Bajlo na gore spomenute članke iz istih novina, u kojem argumentirano u kratkim crtama Asja opisuje naše Društvo kroz povijest i sadašnjost, odmjereni i precizno, obrazlažući sve činjenice. Ako želite pročitati sve, a nemate ih, recite mi i rado će Vam ih dati na uvid.

M.V.

Vojko Svorcina

BALADA O TOVARU

Obišeni sivi uši, niz gubicu slina cidi
i razvodnjene crne oči ča lipu rič išću,
muoj sijedi dido ča u sedlu drito sidi
i moje mole ruke ča u žepu zonj jabuku
stičcu.

E, to van je bi naš tovor!

Sakrivin san plaka kad je krepo,
u konobi, u kantunu da me niko ne vidi.

Njegovu muku i jo san zno,
a muoj jecaj i suze još čuvaju stori zidi.

A ništa mu pizalo ni: ni učije, ni driva,
ni dido kad bi se iz introde врача,
noga u guzicu i isti čuš
uvik jedina ploča.

Cijeli don goniti, primati bubli i beštime,
slušati nojmanji znok,
a pridvečer kad sunce pade
samo sić vodije i slame polučok.

Vikali, tukli i beštimali su nonj
kad ni ti pasati mokri dvouour.

Pari mi se da je oduvik:
Tovor čoviku čovik,
A čovik tovaru tovor!

KOĆETA

Ko biserje sjajno rasuli se školji,
po pučini modroj s nebul ča se spoja.
I prkosu vitru i zvonu ča broji;
ustinula tila, škrape pune znoja.

Lancone su čvrste skupa ča nas viježu,
ponosni i tvrdi ka kamena bitva.
Sidra naša tješka u dubinu siježu
iako je spiza girice i blitva.

Ko onđeli bijeli galebi nad namin,
poručuju svitu; tu su, još ih ima.
Još je mloki njihov od tikule komin,
i tineli su im puni čakule i dima.

Kad ultima ura sklopi oči snene,
i sve ča nan triba od driva je kašeta.
Di zvun kad nas vodi kad tilo uvene
osvmeš se nazad, zaškripa koćeta.

BUĐENJE

Lipa su jutra kad te budi mrtva marea,
vuonj iz komina kozjega mlika
i bruštonoga kruva feta.

Lipo je kad te čuok sa crnike budi pismun,
otvorene oči, mladost se vrotila,
a sonjoš nojsladin snon.

Ajme ča je lipo kad te budi vala, mirna, tiha,
na zmorac se čuju kareti,
bonaca je puna dičjega smiha.

Tješka je nuoć bila,
umoran ribar doma se vraća,
na rivi čeka mršava maška,
samo beštima i rasporane gaće
za trud i muku, jedina su ploča.

SAMOĆA

Čujin, škripaju vesla na bateli
ku je dido dobi po tujin žurnotan.

Košcate ruke stičcu vesla,
ili vesla, ili dido, nezan ki je više potan.

Razbijena vrša na pruovi, stori je doma nosi,
nana čeka na dvoru, načinja facuo;
počela je bura,
ni joj drogo da se vidu bijeli vlosi.

Kako su živili, ča su pivali?
E, da mijе viti ka su bili mlodi:
znon bilo je puno muke,
krvovih žulji, a nojviše glodi.

Digaje stori vršu na rame,
i nogu pred nogu grije doma.
Gori li komin, gori li maslina
iz Vele drage ča se izvrnula od groma.

Boci je stori kapu na banak
i si je uz komin.

Gleda u organj i muči,
kako je brzo prošlo toliko godin.

Prozna kužina, veliki organj,
crni brunac i komoštra,
nima dicije, nima smiha,
a zadnja je zima uvik duga i oštra.

K Ž DAPIN N T U N

PAUZA

Pitaju me često koji je najbolji dio Zoranićeve probe? Pa naravno, pauza, odgovaram odlučno, iako s ponešto sjete u glasu. Koji je razlog tome? Zbog čega većina pjevača neposredno prije pauze nervozno pogledava na sat i očekuje da maestro glasno izgovori tu riječ nakon koje slijedi olakšanje i kolektivni orgazam (ispričavam se onim članicama našeg zbora koje ga nikad nisu doživjele ili ga iz nekih drugih razloga ne mogu doživjeti?)

Odgovor se krije u našem sado - mazo repertoaru koji je, priznajmo, naš zaštitni znak. Može li se išta promijeniti? Repertoar i članstvo sigurno neće, ali bi se, ipak, moglo promijeniti nešto drugo. A što to, sigurno se pitate dragi moji čitatelji (ovo "drugi" shvatite uvjetno).

Evo mog prijedloga: Probe bi se ubuduće trebale sastojati od dvije pauze od po 45 minuta, a između njih bi se pjevalo 15 minuta, onako neobavezno.

Vjerujem da bi takva vrsta probi oduševila naše pjevače i vratila osmijeh na njihova ispaćena lica. Nakon ovoga ne bi se trebalo brinuti za posjećenost probi. Mišljenja sam da stolica ne bi bilo dovoljno koliko bi nas bilo. Slijedeće što bismo mogli očekivati jest to da bi i drugi zborovi prihvatili našu formulu proba.

Prvo bi se to raširilo po Hrvatskoj, a onda i po čitavom svijetu. Zoranić bi tako postao svjetska kulturna tema broj jedan. Održavali bi se stručni skupovi i simpoziji na ovu temu. O nama bi raspravljali ugledni znanstvenici i muzikolozi svjetskog glasa, a možebitno i generalna skupština U.N.

Naravno, Zoranić bi od svega ovoga izvukao debelu materijalnu korist, jer bi imao zaštićena autorska prava na ovakvu vrst proba, koja bi onda ustupali drugim zborovima uz naknadu. Ti zborovi dobili bi za nagradu besplatni priručnik za vođenje ovakve vrste proba koju bi napisala moja malenkost, a koja bi pomogla njihovim zborovodama da lakše uvide prednosti ovakvog načina rada. To nije sve. Licencirali bismo smotre zborova koje se više ne bi odvijale na stari način. One bi u stvari prerasle u smotru pauza. Zborovi bi, naime, u svom dvadesetminutnom nastupu prezentirale svoje aktivnosti za vrijeme pauza. Drugim riječima, na pozornici bi se pijuckalo, čakulalo, igrale društvene igre itd.

Članovi ocjenjivačkog suda imali bi pune ruke posla. Tko je najbolji, tko najgori, a tko je stvari odveo do apsurda, ne bi bilo lako odlučiti. Uostalom, ne bi ni bilo previše važno.

JEDNA JAAAAKO PAMETNA STRANICA

nemres̄ bilit njuz

Vjerujemo da ste čuli o teoriji paralelnog svemira? Uglavnom, ista tvrdi o postojanju našeg duplikat - svijeta i ljudi na njemu. Nedavno fascinantno otkriće naše poznate zyjezdarnice "Čirinsbrda" potvrdilo je ovu do danas nezamisljivu teoriju i istu pretvorilo u stvarnost. Ubrzo su uspostavljeni i prvi kontakti s nama samima, tj. duplikat - svjetom jer su isti par svjetlosnih godina ispred nas u tehnološkom razvoju. Kad vidi vrata; zatekli smo tamo i jedan njihov pjevački zbor koji ima čak i nešto kao naša klapa.

Sada radimo na tome da odemo na turneu k njima. Vrlo je izgledna mogućnost da budemo i prvi zbor – turisti u svemiru.

Naši "alieni" duplikati šalju nam nekoliko fotografija...

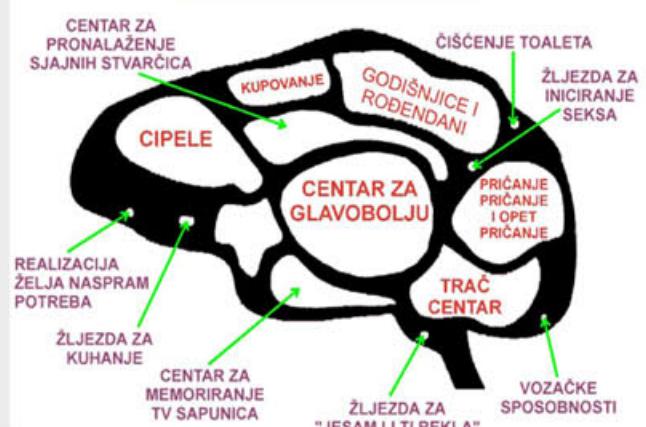
VJEROVALI ILI NE : Naš poznati i svjetski priznati breinsrdžnt dr. Hypothalmuus Mozgowitch učinio nam je čast što je upravo u našim novinama javnosti prezentirao svoja najnovija otkrića na području istraživanja sive mase ispo' skalpa. Rezultati su pred Vama.

MUŠKI MOZAK

NAPOMENA: Žljezda za "slušanje dječjeg plača u pola noći" nije prikazana zbog svoje zakrjljalosti i može se primjetiti samo pod mikroskopom.

ŽENSKI MOZAK

NAPOMENA: Žljezda za "sipaj ulje u motor" i "šuti za vrijeme igre" su vidljive samo ako je namiren "centar za pronalaženje sjajnih stvarčica" ili "rasprodaja ciptela".

ODMOR ZA KRAJ

Anagrami poznatih kompozitora

Autor

*Boris Pisanski***PRISTOJNI**

VANI VLADO I TONI
PILAT-ČOVJEK ČA ISKRI
TOKAR BABEL
LJERKO U. GIRIĆ

NEPRISTOJNI

NABASATI NA :HC JEBO HNS
JEBI SE NA SILU
ARSA JEBE BLOG
HASAN JEBO MRS

*Gdje bi
ovo
moglo biti ?*

STARCI

(posvećeno Džapi)

Klimavom protezom
za život
obješeni
Starci

Oni
koji promjenili su
i čud i dlaku
prava nemaju
na istinu
svaku

Umorni
za sve svoje
pobjede izgubljene
znaju
kažu li išta
u bezdan
propadaju

Milan Mićić Šošač

sastavio: J.Džapo.

O ČEMU RAZMIŠLJA LIK NA SLICI?

- a) Uuuuu, jesam dobar!!!
- b) Tko je ova budala kraj mene?!?
- c) Sad moran pod hitno prodat' starog golfa jedinicu! Ako 'ko pita, nikad' ga nisan ni vozija!
- d) Mala iz Vinjerca ne da, pa ne da. E, bogami, sad će dat'!!
- e) E, sad će lipo prominit' sliju na osobnoj i vozačkoj. Ha, Ha, ha, jebote, što radim!!?
- f) Moga' bi napravit' i vizitku?!
- g) A govorili su da od mene neće bit' ništa.
- h) Tebra limi, ovog se lita kupan na Brijunima!!!
- i) Braniteljske udruge, di ste sad'?!? Ha, ha ha !!
- j) E, sad konačno mogu biti šef patologije!

**TKO SU VLASNICE
OVIH PRIRODNIH
LJEPOTA?**

	POZNATA KOMPOZICIJA SKLADATELJA SA SLIKE	PREDBOŽIĆNO VRIJEME	VRSTA MEDVJEDA	OSOBNA ZAMJENICA	RIMSKI 5	VRAČARA	VJERNA	NAJBOLJE SU POD PEKOM	OTILJA kraće	OSOBNA ZAMJENICA	PRVO SLOVO	GRADANSKO LICE
IME I PREZIME NAŠEG POČASNOG ČLANA na slici												
FRANAČKI KRONIČAR					IGRAČA BOJA množina VRSTA ATOMA						RIMSKI 1 ELIPTIČNO	
JEDNO-ZNAMENKASTI BROJ				ODISEJEV OTOK INSTITUT FRANCAIS d'URBANISME					OVO BEZ REPA ANTIČKA DRŽAVA			
GRAD NA SJEVERU ALŽIRA									CJELOKUPNI POKAZNA ZAMJENICA			
VRSTA STILSKE FIGURE								DRAGI KAMEN OPUS				
NIKOLA TESLA			KRATKA JAPANSKA PJESMA POKLON				VRSTA PIJATA SUMPOR					POPULARNA SKLADBA (kraće)
ZADNJI SAMOGLASNIK		NJEMAČKA ...OTVARA NEBEZA		KISIK PRVA OPERA		PRIJEPORNO						
	TURISTIČKI LOGOR OBRED POSVEĆIVANJA								... I JERRY STARI ŠLAGER			
IME SINA SKLADATELJA NA SLICI				OBRAĐIVATI ZEMLJU				SARAJEVO			NAJTANJE SLOVO SLAVONSKI BROD	
SREDIŠTE VRTNJE			GRČKO SLOVO MURSKA SOBOTA					AUSTRIJA			SLIČNO NEMORALNO	
DRVENO SEDLO						GENERAL MOTORS	AMPER	ARSENJAVA SUPRUGA				
VANDALIJ		SILA VRSTA JELA (cmi,bijeli)							AMERICIJ RODNO MJESTO LIKA NA SLICI			METAR NAŠ GRAD
ERBIJ			ATMOSFERA INDONEZIJSKI OTOK				NISU BRZI OTVORENA TELEVIZIJA					
STARORIMSKO IME				SASTAVNI VEZNIK IZA SEDME		TRPKI RADIJUS						NAJPOZNATIJA OPERA SKLADATELJA SA SLIKE
RAZLIKA U VRIJEDNOSTI				JEDNA OD NAŠIH TV ĐINGIS...					SOVE KOPANJE (rudarsko)			
	GRAD U SIBIRU GRAD ČAROBNJAKA					FRIZERSKA POTREPŠTINA NIKAL						
VRSTA LEŽAJA							VIOLINIST NINIC PETO SLOVO					
DRUŠTVO KOJEG JE POČASNJI ČLAN SKLADATELJ NA SLICI								NAŠA OBAVJEŠTAJNA AGENCIJA				

ZORANIĆ

E-mail redakcije: valcie_mihovil@net.hr

Glavni urednik: Chörführer i v.d. tajnik

Pomoćnici glavnog: Žena mog života (nije mama)

Izvršni urednik: Chörführer i v.d.tajnik

Stalni suradnici: Moji MALi

Vanjski suradnici: Asja Bajlo, Josip Džapo, Ivana Strmota, Pavao Mendeš, Boris Pisanski, Davorka Mezić

Lektura: Davorka Mezić

Računalna obrada: Glavni i izvršni

Fotografije: Ivana S., Martin K., Josip R., Jurica Š., Pavao M., Davorka M., osbna arhiva

Naslovnica: A tko bi drugi...?!

Marketing: Na 'rvatcki način

Grafička rješenja: Sami svoji majstori. Žena moga života i moja malenkost.

Sponzori: A vrag bi ih znao...

Izdavač: **HPGD Zoranić**

Tiraža: 45

Trimat-Grafika d.o.o.

Majke Margarite 3, 23000 Zadar - Hrvatska, MB: 1997530, .r.: 24070001100151412,

Racunovodstvo: 023 333 170, graficka priprema: 023 300 760, fax: 023 300 761

e-mail: copycentar@trimat.hr, web: www.trimat.hr

Tisk: **COPY CENTAR - ZADAR**

Preplata: Ovisi o nekoliko faktora...

Dozvoljeno je kao i uvijek...

Nije dozvoljeno ???...

Izlazi: Dva puta u sezoni. Uglavnom pred neku turneju. Broj 3 – veljača '07.

Posebno zahvalujem: Upravi Zoranića (našoj maloj klinici), Asji Bajlo, Josipu Džapi, Pavi Mendešu, Ivani Strmota, Davorki Mezić, Borisu Pisanskom, ženi mog života (nije mama), mojim MALima, uvijek sveprisutnoj dobroj glazbi. Uz rad na ovom broju moram izdvojiti Boba Dylanu i njegovo remek-djelo album "Modern Times", CSNY, svezvremenim Pink Floyd, hrpa jazz-a, bezvremenim Bach i neke klape. S ovom ekipom lako je odlutati...

HPGD Zoranić

Trg Petra Zoranića 1

23000 Zadar

e-mail: info@hpgd-zoranic.hr

Tel: 023/212-716

Fax: 023/212-716

Dobro je sjetiti se...

Čakovec, 02.srpnja 1999.

Virovitica, listopad 2003. u posjeti HPD - u "Rodoljub"